

Posudek na diplomovou práci

Petra Kinclová

Proměny druhého bydlení v CHKO Český kras

Diplomová práce navazuje na dlouhodobé výzkumy druhého bydlení a doplňuje mozaiku modelových území o další region.

Cíle i výzkumné otázky jsou jasně stanoveny. Tradiční témata při výzkumu druhého bydlení měly být obohaceny o problematiku zaměřenou na střety rozvoje druhého bydlení s procesy suburbanizace, příp. přírodními riziky, spjatými např. s povodněmi, těžbou vápence. Výsledně práce vyznívá jako solidní „řemeslná“ studie dle standardních metod, s malým propojením na proklamované nové problémové okruhy, které jsou sice zmíněny, ne však podrobně analyzovány a konfrontovány s vlastním rozvojem druhého bydlení. Odráží se to i v citovaných titulech literatury v závěrečném seznamu a v rešerši literatury, která je spíše jen základním přehledem. Literatura v kap. 2.2. nemá k tématice prakticky žádný vztah, kromě rajonizací, které naopak mohly být diskutovány podrobněji. Těžbu vápence je těžko možné považovat za přírodní riziko, když se jedná o typickou činnost, způsobovanou člověkem. Atraktivní tematika ohrožení povodněmi mohla být mnohem podrobněji analyzována, např. s využitím map inundačních zón a zakreslením objektů druhého bydlení (využití např. dat z Registru staveb a porovnání se skutečným stavem, alespoň v lokalitě Hlásná Třebaň, diskuse územně-plánovací dokumentace apod.) Větší prostor nabízelo i hodnocení střetů v souvislosti s existencí chráněných území, např. ve srovnání s již obhájenými pracemi, především Kressl-Křivoklátsko, možná Neveselá-Bílé Karpaty (i když se jedná území v úplně jiné poloze), rozpracované práce v CHKO Kokořínsko – Levá, Šulcová. Širší diskuse polohy a exponovanosti území v souvislosti se změnami jeho funkcí by právě s hodnocením suburbanizačních procesů vytvořila obecnější rámec, který práci poněkud chybí. Závěrečné srovnání s regionem Beskydy by si zasloužilo lepší vysvětlení (proč ne např. srovnání se zázemím Brna či Plzně, Č.Budějovic, kde probíhaly též intenzivní výzkumy?). Chybí též navržená řešení problémových otázek či nastínění variantních možností rozvoje druhého bydlení v souvislosti s dalšími funkcemi území. Naopak pozitivněji hodnotím statě o vývoji druhého bydlení, který byl v tomto území de facto vzorovým a určoval obecnější modely rozvoje druhého bydlení v Česku. Cenná je terénní práce autorky, řízený rozhovor se starostou obce, stejně tak jako zjištění názorů od 40 náhodně dotazovaných respondentů (vzhledem k šíři vzorku spíše anketa – cca 7 % uživatelů).

Po formální stránce je práce psána poměrně čtivě, s některými menšími nedostatky stylistickými (str. 11 ..., kde se kulminuje několik faktorů...), v citacích (všude má být Vágner, Fialová a kol. 2004, v seznamu literatury u ještě nevyšlého článku Vágner, Fialová 2009 by měl být uveden název sborníku dle názvu konference apod.). Špatné psaní velkých písmen (Skandinávské státy – str. 12), překlepy-str. 19 Rural second homes in Europe. Obr. 4 na str. 30 je prakticky nečitelný. V grafu č. 2. chybí údaje o neobydlených bytech z důvodu rekreačního využívání, které byly k dispozici dokonce i ze Sčítání 2001. I když jich v modelovém území není mnoho, z metodického hlediska je vhodné tuto skupinu ODB uvést. Nepříliš dobře zní „Vedlejší zdroje dat“. Přílohy by si kromě kartogramů a pěkné přílohy č. 32 zasloužily více mapových prvků.

Ač předchozí námitky možná vyzněly až příliš negativně, závěrem konstatuji, že sl. Kinclová dle mého názoru splnila požadavky, kladené na diplomovou práci, prokázala znalost základních metodických postupů, a i přes určité nedotažení proklamovaných cílů, které měly být hlavním obohacením práce oproti tradičně pojatým studiím, doporučuji práci sl. Kinclové k obhajobě.

V Praze dne 3. března 2009.

RNDr. Jiří Vágner, Ph.D.
oponent diplomové práce